

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 20. Quidam Scriptores ex Protestantibus hoc anno defuncti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. busti conscripsit, in quibus tamen plu-
A. C. 1635. ra reperiuntur ab hisce deceptis mu-
 lieribus fabulose dicta. XIII. Baltha-
 far Andrea Cæsar - Augustanus Juris
 Canonici Professor, qui additionem ad
 decretum Concilii Tridentini, tracta-
 tum de immaculata B. Virginis Con-
 ceptione, & genealogiam Regum Ar-
 ragoniæ posteris reliquit. XIV. Joan-
 nes Baptista Gramajus Protonotarius
 Apostolicus, & Arnheimiensis Præpo-
 situs, qui Antiquitates Flandriæ, &
 Brabantiæ, necnon libros decem Afri-
 cæ illustratæ, Martyres Argalenses, &
 Diarium Argalense, historiam Braban-
 tiæ, Peregrinationem Belgicam, plu-
 raque alia ad Belgii antiquitates spe-
 ctantia Lovanii edidit.

§. XX.

*Quidam Scriptores ex Protestantibus
 hoc anno defuncti.*

*Niceron no-
 zit. de Vir.
 arud. t. 17.
 pag. 208.
 Freher.
 Theatr. Eru-
 dit. Relat.
 Alph. Varg.
 Spizel.
 Templ. hon.
 ref.*

Huc quoque referendi videntur ex
 Protestantibus Scriptoribus non-
 nulli, qui hoc anno decesserunt: hos
 inter primus est Melchior Haiminsfeld
 Goldastus, qui se nobili quidem ge-
 nere ortum jactitabat, varias tamen
 compilationes edidit, ac Magistra-
 gistratibus & Consistoriis eo sine nun-
 cupavit, ut ab eis stipem ipso dono
 longe

longe liberaliorem reciperet. Plura e-
 tiam veterum opuscula e tenebris eruit, A.C. 1635.
 majoreque labore, quam ingenii acie
 collegit, notisque auxit. Hæc inter
 erant I. S. Valeriani Cimeliensis Epi-
 scopi sermo de bono disciplinæ una-
 cum fragmento sermonis S. Isidori de
 Prælatiis II. S. Columbani carmina, e-
 pistolæ & Regulæ Monachorum. III.
 Dinamii Grammatici epistola ad disci-
 pulum. IV. S. Basilii Cæsariensis ad-
 monitiones. V. Tractatus Boethii de
 moribus. Recensuit etiam Suevica-
 rum & Alemanicarum rerum Scripto-
 res quosdam. Præterea collegit Cæ-
 sarum rescripta a Carolo M. usque ad
 Rudolphum II. subjecit tamen subinde
 annotationes, quibus Reipublicæ Chri-
 stianæ plus nocuisse, quam profuisse
 videtur. Paris quoque momenti est
 ipsius Rationale adversus Baronii An-
 nales, necnon Imperatorum decreta
 de Imaginum cultu Denique Prin-
 cipum Apologias pro Henrico IV. ad-
 versus Gregorium VII. necnon replica-
 tionem suam contra Gretserum sicut &
 tractatus de Jurisdictione Regia a Ca-
 tholicis editos collegit, notisque suis
 deturpavit. Ceteræ ejusdem compi-
 lationes potius res profanas, & ab in-
 stituto nostro alienas spectant, quas
 mutato nomine Melchioris Goldasti seu
 Gul-

Sæc. XVII. Guldenast de *Haiminsfeld*, ut sibi nobilitatis famam conciliaret, edidit. Obiit A. C. 1635. ferme sexagenarius Bremæ die undecima Augusti. II. Daniel Engelhardt, qui juxta A catholicis innatam novandi pruriginem sese *Angelocratorem* nominabat. Hic explanationem in Apocalypsin S. Joannis, & Prophetiam Danielis præter alia opera chronologica, Historica, & Politico - Sacra conscripsit. III. Christophorus Schleupnerus, qui e Styria & postmodum Herbipoli ejectus, tandem Erfordiæ periit, ac posteritati reliquit Harmoniam veteris Testamenti, & confutationem Christiani de erroribus Missæ, necnon Huberianorum errorum adversus Kekenom. IV. Alexander Gill Anglus scripsit commentaria in Symbolum Apostolicum, & tractatum de Trinitatis Hypostaseon in unitate Divinitatis. V. Guilielmus Schickhardus edidit examen interpretationum hebraicarum in Genesin, Historiam Purim, Deum orbem Saracenorum, & tractatum de jure Regio Judæorum. VI. His demum accensendus venit Jacobus Reihingius, quem tamen potissimi anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, alii octavo & nonnulli hoc anno die quinta Maij obiisse referunt. Hic ex Patritia familia Augustæ anno Salutis

nobi
 Obiit
 unde
 hardt.
 vanti
 nomi-
 poca.
 Da-
 ogica,
 nscri-
 nerus,
 bipoli
 , ac
 eteris
 stiani
 eria-
 num.
 ripte
 stoll-
 ypo-
 Gui-
 men
 Ge-
 bum
 ire
 nam
 gius,
 nini
 pti-
 nno
 Hic
 Sa-
 utis

Antis nostræ millesimo quingentesimo Sæc. XVII.
 septuagesimo nono natus, Ingolstadii A. C. 1635.
 Philoſophicis literis operam dabat, pau-
 lopost tamen. si ex morbo, quo gravi-
 ter laborabat, integræ valetudini red-
 deretur, Jesuitæ togam se induturum,
 voto pollicebatur, recuperata igitur
 sanitate. invita & renitente Matre sua,
 Societatem ingressus, Oeniponte Poe-
 sin, atque Ingolstadii Philosophiam, &
 Theologiam tradidit, supremo Do-
 ctoris gradu decoratus: Ab eo tempore
 tantus, tamque flagrans pro vindican-
 da Ecclesiæ Romanæ auctoritate Zelus
 in Reihingio enituit, ut quarto voto
 sese obstringere permetteretur. Post-
 quam vero Wolfgangus Guilielmus
 Neoburgi Dux ac Comes Palatinus
 Rhæni ejurata secta ad Catholicæ Ec-
 clesiæ sinum reversus erat, seligebatur
 Reihingius, in Concionatorem Auli-
 cum, qui etiam totum ferme Ducatum,
 ad veram fidem revocavit, ac Lutheri
 commenta totis viribus enervare fate-
 git: Edidit quoque Coloniae anno hu-
 jus sæculi decimo quinto *Muros Civi-
 tatis sanctæ* seu duodecim fundamenta,
 quibus insistens Princeps Neoburgicus,
 Lutheranismò abdicato ad veram Eccle-
 siam rediit: biennio post Neoburgi pro-
 dierunt ejusdem *Excubiæ Angelicæ*, seu
 defensio horum fundamentorum con-
 tra

Sæc. XVII. A. C. 1635. tra Meisnerum & Basscurtium: nec non *Enchiridion Catholicum* contra Matthiam Hoe Prædicantem Saxonicum, qui Reihingii libros refellere adlaborabat: cum vero ex Principis benevolentia, amplisque ingenii, scientiæ & eloquentiæ suæ encomiis in se effusus superbire, aulæque delitiis saginatus luxuriari, ac muliebres amores atque illecebras experiri inciperet, cognito salutis suæ periculo, non una, sed terna vice Christophorum Grenzingium Societatis Provinciam rogabat, ut eum, eoquod diutius importunis voluptatum blanditiis resistendo impar esset, ab Aula in remotius quoddam Collegium revocaret: Verum ad has preces surdus semper erat Provincialis, Reihingio identidem exponens, plurimum religionis, totiusque Ducatus & Societatis interesse, ut ad latus Principis nondum satis in fide firmati adhæreret. Accepta hac repulsa Reihingius indes in pejora prolapsus, cum quadam die veneri litare, ab inopino supervenientibus deprehenderetur, verecundia in desperationem versa, anno Christi millesimo sexcentesimo vigesimo die quinta Januarii clam Aula Höchstettum, inde Wirtembergam excessit, transiitque ad castra illius Lutheri, cujus adultera doctrina, & verba: S

Si nolit uxor, veniat ancilla &c. contra Sæc. XVII.
 hujus Evangelistæ novitates tantam A. C. 1635.
 movebant nauseam stomacho Casparis
 Ulebergii Wittembergenfis Theologi,
 ut anno prioris sæculi septuagesimo se-
 cundo tam obscæni consilii Magistrum
 detestatus, ad Ecclesiam Romanam re-
 verteretur. Fertur tamen, quod Rei-
 hingius literas Principi suo inscriptas
 in mensa reliquerit, quibus eundem,
 ne ejus exemplo perturbatus vacilla-
 ret, hortabatur, fassus, quod nequa-
 quam de fidei veritate dubius, sed an-
 cillæ voce, carnisque imbecillitate de-
 victus sectam suis desideriis ancillantem
 amplecti statuerit. Porro Reihingius
 anno sequentis die secunda Januarii a
 Joanne Friderico Duce Wirtenbergenfi
 Tubinganus Theologiæ Professor no-
 minabatur, cumque sacrilegæ apostata-
 rum nuptiæ consuetum sint Luthe-
 ranae doctrinæ authoramentum ac-
 thessera, hinc Reihingius quoque an-
 no sequenti Mariam Welseram sibi con-
 nubio junxit, cui Epithalamii loco, non-
 nulli ridiculum carmen, cui titulus:
Valetudinarius Poeticus, composuere.
 Nulli equidem labori interim peper-
 cant Jesuitæ, ut errantem hanc ovi-
 culam ad Christi ovile reducerent, &
 quidem primo P. Provincialis, demum
 Apostatæ Germanus P. Conradus Rei-
 hingius

Sæc. XVII. hingius tum Augustani Collegii Rector
 A. C. 1635. deluso homini faniora inspirare, totis
 viribus adlaborabant: ipse etiam su-
 premus Societatis Præpositus Martius
 Vitelleschus promissa delicti venia il-
 lum ad resipiscentiam sollicitabat, qui-
 nimo ipsemet Maximilianus Bavarie
 Dux Henricum de Stein, Patrem Kell-
 lerum Monacensis Collegii Rectorem,
 & Fabrum Jurisconsultum eo sine Wit-
 tenbergam ablegabant: ast hi omnes
 oleum operamque perdidere; infelix
 enim hic transfuga sectæ suæ immor-
 tuus sexto post apostasiam anno ex
 hydrope malus male periit: Edidit suæ
 perfidiæ apologiam, quam *laqueos Pon-
 tificios contritos* vocitabat, ubi inter suæ
 defectionis causas, ut Macenatum suo-
 rum gratiam aucuparetur, non minus
 falsa, quam sacrilega assentatione pro-
 ferebat, quod e Sacrarum literarum
 monumentis Papatum firmare despe-
 rans, Evangelii lucem ex S. Codicis
 lectione agnovisset. Insuper contra
 PP. Stengelium, Schaitenreisserum, &
 Forerum Jesuitas, qui ipsum editis li-
 bris impugnarunt, conscripsit librum,
 cui titulus: *Aranearum operæ nunc stylo
 dejectæ* præter Dissertationem de vera
 Christi Ecclesia, & hujus Dissertatio-
 nis apologiam. Retractabat etiam suum
 Enchiridion antea contra Mathiam
 Hoe scriptum.